Proiectele neterminate ale creatorului de artă

On August 15, 2014

Lărgește cadrul experienței personale dincolo de limitele ei, garantând continuitatea procesului de transformare a materiei studiate și a creației pe care o întâmpină știința ta.

Al doilea proiect al lui Serghei Eisenstein, un film despre Moscova, este judecând după schițele și însemnările păstrate, o epopee a dezvoltării orașului. Proiectul acesta este prima reflecție a preocupărilor inhibate din pricina nerealizării lor, din pelicula neterminată „Que viva Mexico ! ". De altminteri tema aceasta va reveni în numeroase rânduri, în legătură cu alte proiecte, până la sfârșitul vieții. Ideile compoziționale ale filmului mexican rămân ca o obsesie în activitatea creatoare a regizorului, renăscând mereu în alte și alte forme, din păcate fără a ajunge niciodată la realizare.

Din punct de vedere epic, era un proiect de film despre istoria Moscovei și a unui proletar moscovit. Figura lui se schimbă din epocă în epocă, trebuia să treacă prin film ca un descendent al fiecărei generații generație, dar și ca un personaj unic, care desface cadrul biografiei personale dincolo de limitele ei și ale biografiei familiei, ale generației, ale clasei.

*Compozițional, regizorul trebuia să reprezinte un aspect nou, original al evreului rătăcitor, al figurii aceluia care, cu pașii săi prin spațiu și timp, ne-a cucerit adeseori fantezia și imaginația. Dar și acest proiect este respins de Sumiatki, iar Eisenstein îl va relua abia peste 12 ani, în 1946. În ceea ce privește proiectele ambițioase ale acestui geniu, majoritatea au rămas în stadiu de schiță, și nimic mai mult. **

Leadership: Întâmpini o rezistență bine organizată din partea unei versiuni compromițătoare a propriei tale individualități, în corespondență cu persistența unei obsesii în activitatea creatoare care pune stăpânire pe dimensiunea rolului tău?

A interacționa cu identitatea ta reală, impunându-ți conștient modelul de gândire în structura a ceea ce vrei să realizezi, cu voința fermă cu care intenționezi să cucerești o știință superioară, este echivalent cu a trata simptomele unei boli, fără a înlătura cauzele producerii ei. Căci întotdeauna omul care este secondat de munca de creație în procesul de extindere a capacităților intelectuale va avea de confruntat un inamic misterios, o rezistență mai bine organizată din partea unei versiuni a propriei sale individualități care este necorespunzătoare cu normele performanței.

Acest inamic este minusul de coerență în activitatea de creație, incapacitatea de prelucrare și valorificare a elementelor novatoare care susțin domeniul pe care îl reprezinți. Este de fapt o întrerupere a continuității procesului de transformare a materiei studiate într-o sursă de împlinire personală și profesională.

Dacă vrei să-ți transpui aspirațiile de regizor în viziunea unui personaj, mai întâi învață să îndeplinești un rol mare: acela de a desface cadrul biografiei personale dincolo de limitele ei, adică încearcă să scoți în evidență obsesia ta pentru prezentarea unei realități supreme în care funcționează distincția dintre posibil, virtual și real. Dar, astfel, versiunea propriei tale realități devine compromițătoare pentru veridicitatea modului tău de a vedea lumea, a modului tău de a fi, gândi și acționa prin ungherele alterității.

Deseori ideile bune se risipesc precum amintirile dintr-o copilărie încheiată demult. Ceea ce rămâne în locul lor este prea stâncos, prea puțin adânc, sau prea sărac pentru a întreține producția de noi modele de leadership.

Transformarea continuității materiei științifice într-o discontinuitate a funcției de comunicare a gândirii în planul realizărilor profesionale are ca și consecință intrarea într-o zonă de așteptare ce face tranziția spre o slabă recunoaștere a potențialului tău creator și adaptativ.

Leadership: Ești decis să-ți urmezi obsesia pentru performanța creației artistice dată de rezultatul asociației dintre "asemănare" și "contrast", cu scopul obținerii unei finalități precise în conturarea unei identități unice?

Versiunile de dezvoltare ale liderului, oscilante între glorie și solitudine, între onoruri și sărăcie, între orgoliu și inconstanță, se îndepărtează tot mai mult de ceea ce el este capabil să realizeze. Asta în cazul în care ideile compoziționale ale creației sale nu renasc mereu în alte și alte forme, în scopul obținerii unei finalități precise sau a unui produs nou de îmbunătățire a performanțelor.

Compozițional, leadershipul poate să reprezinte aspecte noi ale integrării experiențelor personale, în contextul tendințelor de înnoire și lansare a unei creații care poate realiza o armonie perfectă între necesar și calitativ, între știință și practică, între o gândire tradițională și una modernă. Acest lucru se poate exprima printr-o comparație ce stă sub semnul întrebării: *„ O sticlă pe care o arunci în apă, rămâne pe loc sau se lăsă purtată de curent spre alte zone? "*

Ceea ce creezi prin însuși faptul cunoașterii nu are neapărat o greutate fixă care mărește valoarea leadershipului. Dar dacă munca de cercetare stagnează, atunci nu te mai poți autodepăși și astfel te îndepărtezi tot mai mult de ceea ce ai putea deveni.

În ceea ce privește rezultatul creației artistice a unui regizor, s-ar spune că uneori este rezultatul asociației dintre "asemănare" și "contrast", fiindcă ceea ce aduce în prim plan este o dezvăluire a adevărului vieții sale văzut din perspectiva unui personaj cu care, în mod normal, nu ar putea convetui. Puteți să vi-l imaginați pe Francis Ford Coppola producând un film românesc cu titlul "Mihai Viteazu" ? Sau vi-l puteți imagina pe Serghei Eisenstein producând un american epic space-opera de genul "Star Wars"?

Ceea ce reușești să împlinești prin adoptarea unei gândiri constructive și prin perseverență, poate avea un efect de amplificare a conștientizării propriei valori și unicități. Sau poate avea un efect de întunecare a viziunii aflate în plină dezvoltare și redirecționarea ei spre o zonă de receptare redusă, dacă nu cumva se concretizează în ceva palpabi. Într-o construcție bine gândită de tipul *„ Change Request "* care facilitează înlănțuirea solidă a tuturor elementelor novatoare care măresc valoarea leadershipului.

Conturarea unei identități unice, ca factor semnificativ pentru impactul creației artistice, trebuie să asigure "un reminder" al pașilor prin spațiu și timp parcurși cu seninătate de un personaj pe drumul dinspre realitate spre ideal, și dinspre ideal spre concret.

Proiectele neterminate ale creatorului de artă vizează căutările permanente de îmbunătățire a potențialului propriu de creație, care însă nu sunt puse în valoare. O obsesie în activitatea creatoare poate renaște mereu în alte și alte forme, dar dacă nu ajunge la materializare înseamnă că ai ajuns în acel punct al plafonării în care leadershipul nu se mai poate reinventa.

Printr-o gândire creatoare și constructivă poți atinge acele performanțe cu ajutorul cărora se poate realiza o operă durabilă în timp. Ceea ce ai început poate suferi întreruperi temporare, dar întotdeauna poate fi continuat și îmbunatățit sub o altă formă. Şi numai această continuare după atingerea unul punct critic, numai această exercitare a voinței dusă până la încăpățânare, poate face din tine un învingător.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/proiectele-neterminate-ale-creatorului-de-arta.html